

протостратор, който идеше насреща му, яхнал великолепен бял жребец заобиколен от войводите на Ватаци. Войските му следваха на сто лакти след него, с оборено от срам и гняв чело.

Ала тогава стана нещо неочаквано.

Камица мина на кон пред кир Тодор, без да слезе и без да извие дори глава да го поздрави.

Лицето на императора потъмня от буйна ярост. Той пришпори коня си, догони дръзкия военачалник, дигна копие да го удари, обсипвайки го с хули. Ала помежду им се намесиха люде, за да не стане нещо непоправимо и да не би двете войски, настрахнали една към друга, да се вписнат във взаимна сеч. Благоразумието надделя.

По-късно Камица получи от господаря си голяма награда за това достойно държание. Кир Ватаци го назначи за велик хетериар на гвардията си. Но да отмъсти на кир Тодор не му остана време, защото враговете му не спяха и в собствения му дом.

Тъкмо когато той водеше бран с латинската флота при Лампсак, в последния миг един разкаян съзаклятник разкри грозното предателство.

Най-близките самовници и войводи на двора му бяха решили да го убият и да увенчаят за император Андроник ~~Н~~встонгий, главен подбудител на заговора, заедно с брата си Исак, хетериара Фламул, Синаден Тарханиот и патрициите Стасен и Макрен. Заговорниците бяха превзели дори и людете на флотата му.

Тогава, разгневен, Ватаци сключи мир с латинците, изгори неверните си кораби и се върна в Никея, за да накаже най-грозно изменниците.

Пътят на кир Тодор към Константинопол бе свободен. Но преди да постигне заветната си цел, той имаше да се справи с една неочаквана напасть.

Маркиз Монферато и брат му Димитри, заедно с граф Биандрате и